

"Dnevnik" Novi Sad, 26.maj 1980.

МУЗИЧНИ ЖИВОТ

Врхунац сезоне

Поводом концерта Јована и Наде Колунџије у Студију „М“

Јован Колунџија, истакнути ју глословенски виолиниста млађе генерације, потврдио је својим респектабилним одржаним у Новом Саду, у суботу 17. маја, свој међународни углед и мишљење критике да је уметник „несвакидашњег дара, виртуозне технике и узбудљиве музикалности — таленат који се рађа једном у сто година“.

Колунџија је своје богато извођачко искуство, свежест и темпераментно свирање, виртуозно владање инструментом, ставио у службу једног несвакидашњег одабраног програма. Определио се искључиво за композиције и обраде Фрица Крајслера, једног од најистакнутијих виолиниста нашег века. Ова његова оријентација донела је занимљиво освежење углавном стандардног виолинског концертног репертоара.

Фриц Крајслер је привукао Колунџију пре свега као прослављени виолински виртуоз и уметник чија се интерпретација везује за ново схватање звука, фразирања и целокупног извођења. Базиране превасходно на бриљантним виртуозним елементима и коришћењу свих техничких могућности виолине, а створене из потребе да задовољи своје интерпретативне захтеве, Крајслерове продукције су у тумачењу Јована Колунџије добиле нове димензије, извесно довршење, и рекли бисмо, доградњу њихове уметничке вредности.

Ретко инспирисан, за разлику од свог недавног, последњег наступа у Новом Саду, Колунџија је своје интерпретације градио прецизно и креативно, инсистирајући на откривању запремених музичких квалитета Крајслерових минијатура и његових прерада Тартинијевих композиција. Ова особена концепција Колунџијиног тумачења, приказала је, поред сјаја, виртуозитета и гилке ритми-

ке, и поетске нијансе текста, ком понованог у првом реду да засени својим извођачким захтевима, разгали и привуче слушаоца.

У додавању нових атрибута Крајслеровим композицијама, Колунџија је пленио индивидуалношћу свог музицирања, својим специфичним начином свирања, топлим тоном, изједначеношћу свих регистара инструмента. Бриљантне значајке и технички компликовани захтеви, били су у служби чисто музичких елемената дела, иако ни ови први нису били потиснути у други план.

Дивну певљивост и пуноћу мелодијског тока и ритмичку разноликост солисте, успешно је слеждала клавирска пратња коју је у уједначеном дијалогу остварила пијанисткиња Нада Колунџија, доприносићи равноправно свекупности извођачког умећа и домаћа.

Инсистирајући на уједначености и изнијансираниости односа двају инструмената, на изражајности, сонорном и племенитом звуку, као и на најситнијим детаљима интерпретације, Јован и Нада Колунџија, донели су креативност које својом занимљивошћу и инвентивношћу улазе у врхунац овогодишње новосадске концертне сезоне.

Марија Адамов